

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2026-64329 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling High Intensive Care (HIC) Grote Beek (GB) Verblijf, onderdeel van GGzE, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 29 januari 2026 een klaagschrift met een schorsingsverzoek van de heer XXXX, hierna te noemen klager. Op dezelfde dag bleek dat de in de klacht genoemde zorgverantwoordelijke vrijwillig akkoord ging met het opschorten van de beklaagde maatregel tot aan de mondelinge behandeling van de klacht.

Klager heeft zich laten bijstaan door de patiëntenvertrouwenspersoon mevrouw XXXX (hierna: PVP).

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen het toepassen van verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie, te weten Risperdal in depotvorm.

Op 3 februari 2026 ontving de klachtencommissie een verweerschrift van mevrouw XXXX, regiebehandelaar. Als bijlagen ontving de klachtencommissie de beschikking van de Rechtbank Oost-Brabant d.d. 24 december 2025 (de zorgmachtiging), het 8.9-formulier d.d. 27 januari 2026 en de voortgangsrapportages 22 januari 2026 t/m 29 januari 2026. Op 5 februari 2026 ontving de klachtencommissie de toelichting op de klacht van de PVP.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 5 februari 2026. Klager en PVP waren aanwezig, evenals regiebehandelaar mevrouw XXXX en zorgverantwoordelijke de heer XXXX (bij de behandeling betrokken arts). Daarnaast waren aanwezig de heer XXXX (behandelend psychiater) en de leden en secretaris van de klachtencommissie.

Tijdens de mondelinge behandeling van de klacht is gebruik gemaakt van een tolk in de taal Farsi, omdat klager de Nederlandse taal niet voldoende beheerst.

De dag na de mondelinge behandeling, op 6 februari 2026, zijn belanghebbenden op de hoogte gesteld van de beslissing van de klachtencommissie in de vorm van een Aantekening Mondelinge Uitspraak (AMU). Die (verkorte) beslissing wordt in de huidige definitieve beslissing nadere gemotiveerd met betrekking tot het oordeel.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich tegen:

- de beslissing van 27 januari 2026 met betrekking tot verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie, te weten Risperdal in depotvorm.

3. Standpunt van klager

Klager is het niet eens met de beslissing om hem te behandelen met behulp van medicatie. Volgens klager is hij niet ziek, maar is hij het slachtoffer van de criminele activiteiten van zijn vorige

werkgever. Klager verzoekt de klachtencommissie om zijn klacht gegrond te verklaren en aan hem schadevergoeding toe te kennen.

Daarnaast klaagt klager over de dwangmedicatie. Klager heeft zijn behandelaren laten weten dat hij liever geen medicatie ontvangt per injectie (depot). Hoewel klager het niet eens is met het nemen van medicatie in het algemeen, zou het voor klager prettiger en waardiger zijn als hij de voorgeschreven medicatie in pilvorm kan innemen. Klager geeft daarnaast aan dat hij de vereiste documenten voor het starten van de behandeling met dwangmedicatie niet heeft ontvangen.

4. Standpunt van verweerster

Verweerster stelt zich op het standpunt dat klager dwangmedicatie nodig heeft. Verweerster verzoekt de klachtencommissie om de klacht ongegrond te verklaren wegens het dreigend ernstig nadeel voor klager als dwangmedicatie uitblijft.

Klager is eerder opgenomen geweest en is na ontslag teruggefallen. Dit is volgens verweerster te wijten aan het smokkelen met het innemen van de medicatie. Nu klager opnieuw is opgenomen, wil verweerster doorgaan met het toedienen van medicatie, omdat klager hier goed op reageert. Dat is de reden voor de beslissing om Risperdal in depotvorm toe te dienen. Als klager zijn medicatie niet inneemt, kan dit tot ernstig nadeel leiden voor klager als gevolg van een psychische stoornis. Klager heeft het gevoel dat hij wordt gemanipuleerd door zijn oud-werkgever. Hierdoor is hij wantrouwend en isoleert hij zichzelf in zijn woning. De woning is ernstig verwaarloosd. Er zijn veel meldingen van geluidsoverlast. Klager veroorzaakt midden in de nacht overlast door te schreeuwen. Het risico bestaat dat omwonenden agressief zullen optreden tegen betrokkene, met als risico dat klager uit zijn woning zal worden gezet en dakloos wordt. Omdat klager ontkent dat hij ziek is, kan er geen goed gesprek plaatsvinden over medicatie. Het toedienen van medicatie in depotvorm voldoet in deze situatie aan de wettelijke vereisten van verplichte zorg.

5. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat voor het verlenen van verplichte zorg aan klager een zorgmachtiging is verleend is per 24 december 2025, geldend tot 23 juni 2026.

In deze machtiging is bepaald dat bij wijze van verplichte zorg medicatie toegediend kan worden aan klager.

Klager klaagt over de beslissing op tot het verlenen van verplichte zorg. Op grond van artikel 10:3 onder e Wvvgz kan klager over deze beslissing een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie acht zich bevoegd om deze klacht van klager te beoordelen.

6. De beoordeling van de klachten

De klachtencommissie overweegt dat het zelfbeschikkingsrecht het uitgangspunt is binnen het gezondheidsrecht. Iedere patiënt mag in beginsel bepalen of hij een (be)handeling wel of niet wil ondergaan. Uitzonderingen op dit zelfbeschikkingsrecht zijn mogelijk, maar moeten bij wet zijn geregeld en conform de wet worden uitgevoerd.

De klachtencommissie is van oordeel dat de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg d.d. 27 januari 2026 voldoet de wettelijke vereisten van verplichte zorg ingevolge de Wvvgz.

Op basis van de stukken en hetgeen ter zitting is besproken, constateert de klachtencommissie dat klager lijdt aan een psychische stoornis, namelijk een paranoïde vorm van schizofrenie of een paranoïde waanstoornis. Deze psychische stoornis veroorzaakt ernstig nadeel voor klager. Zo raakt klager mogelijk zijn woning kwijt als gevolg van de overlast die hij veroorzaakt, roept klager agressie op van anderen en zorgt klager slecht voor zichzelf.

De behandeling met Risperdal is in het recente verleden effectief gebleken. Tijdens de eerdere opname van klager in december 2025 werd hij behandeld met Risperdal en dat ging goed. Zo goed dat klager medio januari 2026 met verlof en later met ontslag kon gaan. De gezondheid van klager verslechterde echter in een rap tempo na zijn ontslag. Gedurende zijn verblijf thuis nam klager de voorgeschreven medicatie niet (correct) in. Dit leidde ertoe dat klager opnieuw opgenomen diende te worden. De noodzakelijkheid van behandeling met medicatie, in casu Risperdal, is hierdoor vast komen te staan. Door het gebrek aan ziektebesef en -inzicht is het niet mogelijk om met klager afspraken te maken over de vrijwillige inname van de voorgeschreven medicatie. Omdat klager meent dat hij niet ziek is, neemt hij de voorgeschreven medicatie niet vrijwillig in. Zolang het ziektebesef ontbreekt, is het proportioneel dat de medicatie in depot wordt toegediend. Er is momenteel onvoldoende vertrouwen in de bereidheid van klager om zijn medicatie trouw oraal in te nemen. Verweester heeft ter zitting toegelicht dat de beslissing om over te gaan tot verplichte zorg d.d. 27 januari 2025 is besproken met de betrokken familie van klager en hiervoor bestaat hun steun. Daar komt bij dat behandeling met Risperdal in het recente verleden effectief is gebleken. De klachtencommissie volgt daardoor het standpunt van verweester dat behandeling met het huidige voorgeschreven medicijn geïndiceerd is en dat een alternatief voor Risperdal nu niet voor de hand ligt.

Gelet op al het vorenstaande is de klachtencommissie van oordeel dat de klacht van klager **ongegrond** is.

De klachtencommissie spreekt de hoop uit dat het klager en verweester lukt om op korte termijn wel degelijk te komen tot een alternatief voor het toedienen van medicatie in depotvorm. De klachtencommissie begrijpt dat klager graag de autonomie behoudt om zijn medicatie zelf in te nemen. Helaas is dat onder de huidige omstandigheden niet mogelijk gebleken.

7. Schadevergoeding

De klachtencommissie komt niet toe aan de beoordeling van het verzoek tot schadevergoeding, omdat de klacht van klager ongegrond is.

8. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht van klager gericht tegen de beslissing van 27 januari 2026 met betrekking tot verplichte zorg in de vorm van het toedienen van de medicatie, te weten Risperdal in depotvorm

ONGEGROND

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 19 februari 2026 door de klachtencommissie, bestaande uit mevrouw XXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXX en mevrouw XXXX, psychiater, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.

